

*Žiadna šanca,
aby ho pobozkala pod imelom...*

VIANOČNÉ KÚZLO

LUCY
SCORE

LUCY SCORE
VIANOČNÉ KÚZLO

VIANOČNÉ KÚZLO

LUCY SCORE

aurora

Postavy a udalosti v tejto knihe sú fiktívne alebo fiktívne použité. Akákoľvek podobnosť so skutočnými osobami, živými alebo mŕtvymi, je čisto náhodná a neplánovaná.

Všetky názvy značiek a produktov použité v tejto knihe sú ochranné známky, registrované ochranné známky alebo obchodné názvy jednotlivých majiteľov.

Spoločnosť Sourcebooks nie je spojená so žiadnym produktom ani predajcom spomínaným v knihe.

Z anglického originálu *Lucy Score: The Christmas Fix*, ktorý vyšiel vo vydavateľstve Bloom Books v roku 2023, preložila Denisa Jahičová.

Vydalo Vydavateľstvo AURORA, spol. s r. o., v Bratislave v roku 2024.

Číslo publikácie 35.

Jazyková redakcia Zuzana Šmatláková
Jazyková korektúra Albert Lučanský
Zodpovedný redaktor Matúš Mládek
Technická redakcia Ivana Mládeková
Sadzba Samuel Ryba – Design Ryba
Tlač Těšínské papírny, s.r.o., Český Těšín

Prvé vydanie

Copyright © 2017 *The Christmas Fix* by Lucy Score.
Published by arrangement with Bookcase Literary Agency
and Corto Literary.

Translation © Denisa Jahičová 2024
Slovak edition © Vydavateľstvo Aurora 2024

Kniha ISBN 978-80-8250-130-1
eBook ISBN 978-80-8250-131-8

Venujem Quinn. Bude z teba úžasná mama!

Cat stlačila možnosť Odpovedať na obrazovke svojho telefónu, zatiaľ čo jej maskér dokresľoval pravé obočie. „Ahoj, Laur. Povedz mi, že môžeme ísť nakrúcať,“ dožadovala sa Cat.

„Narovnaj si obočie, inak budeš vyzerieť, akoby ti po čele liezli húsence,“ varoval ju Archie.

Cat pokrčila nosom na maskéra a vyrovnala si čelo.

„Áno, takže,“ začala Lauren, „nemyslím si, že sa ti to bude páčiť.“

„Povedali nie? Kto so zdravým rozumom by odmietol dať si prestavať zničené mesto kvôli vianočnému televíznemu špeciálu?“

„Súhlasím,“ odpovedala Lauren.

Cat však neprestávala byť pobúrená. „A teda by nemuseli čakať na peniaze od Federálnej agentúry a my by sme mohli zaručiť hladký priebeh ich vianočného festivalu. To predsa znamená väčší príjem pre mesto.“ Catin hlas sa odrážal od bielych stien kaderníctva a maskérne.

„Viem. Viem. Mňa o tom nemusíš presviedčať,“ odpovedala Lauren.

„Nemala som s tým ísť priamo do televízie, ale kto vedel, že to mesto vedie hlupák?“ lamentovala Cat bez toho, aby pohľad perami, keď jej na ne Archie nanášal lesk.

„Vieš Cat, myslím si, že je to zaujatý hlupák. Vraj keď si v epizóde *Kings Construction* navštívila mesto Merry, zopár ľudí si rozčertila.“

„Čo tým myslíš?“ opýtala sa Cat a poklepkávala čerstvo nalakovanými nechtami po opierke maskérskeho kresla.

„Starosta mal pocit, že relácia zmenila jeho mesto na cirkus.“

Cat si odfrkla. „Zrekonštruovali sme dom jednej z najobľúbenejších rodín v meste po tom, čo do nich nabúral opitý vodič a prišli takmer o všetko. V tom dome je momentálne voda do výšky tridsať centimetrov! Nebudem sa tomu len tak nečinne prizerať!“

„Znie to šialene.“

„Videli sme to mesto. Boli sme tam. Polovica mesta Merry v Connecticute bola pred dvoma dňami pod vodou,“ rozčuľovala sa Cat.

„Viem. Viem. Aj ja som tam bola.“

„Prečo by, dopekla, nejaký mestský úradník vydal stanovisko, že nepotrebujú pomoc?“

„Starosta okrem iného dookola omieľal, že nechce, aby nejaká televízia profitovala z traumy jeho susedov.“

„Ako keby som niečo také dovolila!“

Archie pichol Cat do čela štetcom na mejkap. „Prestaň sa škeriť, kým ti to nenatriem na tvár.“

Cat na neho vyplazila jazyk, ale pokračovala pokojnejšie. „Chcem jeho telefónne číslo,“ vyhlásila.

„Si si istá, že je to dobrý nápad? Ten chlap je na teba stále nahnevaný pre tú bitku, ktorá sa strhla v bare, keď si tam bola.“

„Pre bitku v bare?“ Catin hlas vysoko zazvonil, až sa Archiemu v ruke zakolísala paleta mejkapu. „To mi kladie za vinu? Je vidieť, že nikdy predtým nezažil bitku v bare alebo neverí, že aj žena má právo sa brániť. Tak či onak, budem ho musieť dovzdeliť.“

„Neviem, Cat. Vyzerá to tak, že si myslí, že si nejaká hviezdna televízna verzia Antikrista, ktorá chce vtrhnúť do jeho mesta a využiť katastrofu, ktorá sa tam stala, len kvôli sledovanosti.“

„Dúfam, že parafrázuješ.“

Lauren sa nervózne zasmiala. „Aby som bol spravodlivá, myslím si, že starosta je vystresovaný až do prasknutia. Videla si, aké veľké boli škody.“

„Obmäkčujú ňa tehotenské hormóny,“ povzdychla si Cat. „Pošli mi jeho číslo.“

„Dobre, ale...“

„Vyriešim to taktne,“ slúbila Cat. „Všetky urážky typu ‚ty veľký hlúpy idiot‘ zo seba dostanem von teraz. Len zatiaľ v televízii nehovor nič o jeho odmietnutí. V Merry urobíme vianočný špeciál.“

„Veľa šťastia. Prosím, nerozplač ho.“

Cat zložila a oprela sa v kresle.

„Nemala by si kričať na tehotné ženy,“ skonštatoval Archie a držal Cat za bradu, keď jej priliepал falošné mihalnice. „Nepohni ani jedným svalom.“

„Nekričala som na Lauren. Neprekáža jej, ak slobodne prejavím nespokojnosť s vecami, ktoré sú hlúpe. Ako keď starosta odmietne niečo, čo by mohlo byť ideálnou cestou k záchrane ročného príjmu z cestovného ruchu jeho mesta.“

„Hm.“ Maskér prstami šikovne pritlačil mihalnice na miesto.

„Mesto je zdevastované. Hlavným zdrojom ich financií je každoročný vianočný festival a vládne peniaze ich do decembra nepostavia na nohy.“

„Hmm,“ reagoval Archie a pod líčne kosti jej natieral bronzer.

V Catinom mobile cinkla správa od Lauren.

Lauren: „Tu je jeho číslo. Noah Yates. Buď k nemu milá!“

„Buď milá,“ zamrmlala Cat.

„Prestaň trucovať,“ trval na svojom Archie. Vyzliekol jej plášť a otočil ju smerom k zrkadlu. „Si príliš pekná na to, aby si bola nevrlá.“

Obzerala si jeho prácu v zrkadle. Do štúdia sa doplazila ešte v polospánku s včera nalakovanými vlasmi narýchlo zapletenými do vrkoča, ale teraz vyzerala ako modelka z obálky. Alebo aspoň televízna hviezda do proma.

„Ty si absolútny génius, Archie. Ty, tvoje božské ruky a čarovné elixíry.“

„Nič, čo by gay a jeho láska k Sephore nedokázali vyriešiť.“ Archie si skontroloval hodinky. „Máš päť minút, kým ti prídu zabúchať na dvere a budú ťa potrebovať pred kamerou v celej

tvojej kráse. Choď zavolať tomu starostovi a daj mu to poriadne vyžrať.“

Cat mu poslala vzdušný bozk a dávala pozor, aby si nerozmažala fialový lesk, ktorý jej odborne naniesol na pery. „Presne to plánujem.“

Vybehla z miestnosti na chodbu. Práve fotili propagačné materiály druhej série jej vlastnej relácie, ktoré sa mali objaviť v časopisoch. Keďže bola žena, moderovanie relácie o renovácii domu si, zdá sa, vyžadovalo, aby bola vybavená topánkami značky Jimmy Choo s desaťcentimetrovými podpätkami a nádhernými priliehavými šatami brusnicovej farby. Neprekážalo jej to. Ak nejaké dizajnérske hlúposti – ktoré si po natáčaní vždy nechala – upútali pozornosť publika a presvedčili čo i len jedno malé dievča o tom, že by možno dokázalo ovládať mlat alebo cirkulárku, Cat považovala svoju prácu za hotovú.

Ak ju ľudia chceli neustále škatuľkovať ako Barbie, plánovala si aj naďalej prerezávať a rozbíjať cestu, kým sa nepoučia. To, že je pekná, ešte neznamenalo, že je hlúpa či neschopná alebo čo i len trochu závislá od niekoho iného. Catalina Kingová sa úspešne prebojovala cez rebríček realitných šou, aby nielen účinkovala vo svojej vlastnej relácii, ale ju aj produkovala.

Neexistovalo nič, čo milovala viac ako možnosť byť tvárou zmeny. Áno, vystavila sa tak verejnej mienke. Pred dvoma týždňami si z rozmaru zafarbila platinové kadere na sexi karamelovú farbu s melírom. Facebook sa zbláznil. Ľudia sa dookola hádali, či jej blond vlasy nepristali viac.

Cat pozornosť nikdy nevyviedla z rovnováhy. Jej život bol dokonalý. Podnetná práca, vyberaný životný štýl, nekonečná prehliadka nových zaujímavých mužov na príležitostnú konverzáciu a v novom roku projekt, ktorý ju posunie za hranice televíznej hviezdy k niečomu, na čom skutočne záležalo.

V ceste jej však stálo mesto Merry.

Vytočila Yatesovo číslo a špičkou topánky vyklepkávala netrpezlivý rytmus, kým telefón zvonil. Po niekoľkých zvoneniach sa ozvala hlasová schránka. Zložila a zavolala späť.

„Tu je Noah,“ vyštekol muž na druhom konci.

„Pán Yates,“ začala Cat. „Tu je Catalina Kingová.“

Z druhého konca telefónu sa ozvalo intenzívne vrčanie. „Nemám čas,“ odsekol Yates.

„Úprimne povedané, pán Yates, vaše mesto nemá čas.“

Cat počula v pozadí konverzáciu.

„Počúvajte, nech ste ktokoľvek,“ odsekol Noah, „snažím sa tu vysušiť celé mesto a zistiť presný rozsah škôd. Mám tu ľudí, ktorí sa možno celé mesiace nebudú môcť vrátiť do svojich domovov, a mesto, ktoré stráca nádej. Nepotrebujeme, aby prišla nejaká televízna relácia a zbúchala uplakany príbeh kvôli sledovanosti a reklame.“

„Čo potom potrebujete?“ chladne sa spýtala Cat.

„Potrebujem, aby ste akceptovali nie ako odpoveď a aby som sa mohol vrátiť do práce. Míňam na vás čas, ktorý by som mal venovať dôležitejším veciam.“

„Tak potom nabudúce nedvíhajte telefón,“ navrhla sarkasticky.

„Skvelý nápad,“ odsekol.

„Než budete v tejto svojej tiráde pokračovať, popremýšľajte o tom, čo vlastne odmietate. Ponúkame vám možnosť rýchlej obnovy. Šancu postaviť Merry späť na nohy ešte do Vianoc. Viem, koľko peňazí vaše mesto zarobí medzi Dňom vďakyvzdania a Silvestrom. Vieme zabezpečiť, aby bol park k dispozícii...“

„Nepotrebujeme vašu poondiatu ľútosť. Som si istý, že nepotrebujeme ani nejakú televíznu hviezdu, aby sa tu premávala, otrčala nechty a popritom by naše mesto zmenila na nejakú vedľajšiu atrakciu. Zariadime sa sami. Nepotrebujeme vás.“ S tým ukončil hovor.

Cat sa zhlboka nadýchla a pozrela na svoj telefón. Noah Yates netušil, koho práve nahneval. No čoskoro to zistí, o to sa Cat postará. Chystala sa zachrániť Vianoce v Merry, či už to Noah chcel, alebo nie.

„Cat?“ Asistentka produkcie strčila hlavu do dverí. „Fotograf je pripravený.“

Skutočná otázka však znela: Bol na ňu pripravený Noah Yates?

2

O ŠTYRI DNI SKÔR

Mraky sa krútili ako matný sivý kúdol a vírili nad Catinou hlavou, keď kráčala po Broadwayi. Hurikán aj žena sa pohybovali cielavedome. Podpätky jej svetlohnedých topánok klopkali po cemente v rytme staccata, keď pred ňou vo vetre poletovalo lístie a s ním občasný manhattanský odpad.

„Nebudem meškať,“ povzdychla do telefónu a zrýchliła krok.

„Už meškáš,“ odpovedal jej asistent, veľmi rozkošný a veľmi britský Henry, svojím sekaným prízvukom.

„Päť minút,“ uškrnula sa a prevrátila oči za veľkými slnečnými okuliarmi. „Pre mňa to znamená načas.“ Všade neustále meškala desať minút. Nebolo to preto, že by ju bavilo nechať ľudí čakať. Okázalé príchody si užívala, to bola pravda, ale ani to nebolo dôvodom jej neustáleho meškania. Zvykla chodiť neskôr, pretože trocha slávy všetko komplikovalo. Odchod z podujatí a stretnutí nebol nikdy taký rýchly ako kedysi. Televízne hviezdy nemohli len tak zamávať na rozlúčku a vojsť do auta. Nechýbala krátka konverzácia, fotografie a občasný autogram.

Stále si zvykala, aj keď sa na to hodila určite lepšie ako jej brat dvojča. Gannon ten rozruch nedokázal znieť a po tom, čo pred rokom opustil „biznis“, sa viac neobzrel späť. Cat to však milovala, vyžívala sa v tom.

Oficiálne bola najlepšie platenou hviezdou na televíznom kanáli *Renovácie a nehnuteľnosti*, ak sa počítali ľudia s vagínami aj

penismi. Jej nová relácia bola pre televíziu úspešným trhákom. Druhá séria bola v postprodukcii a Cat sa zapojila aj do niekoľkých vedľajších projektov a podporných dohôd, aby sa medzi nakrúcaniami nejako zamestnala. Život bol úplne dokonalý.

„Ako skončilo stretnutie s výrobným oddelením?“ spýtal sa Henry, ako vždy maximálne efektívne. Takmer počula, ako sa mu prsty vznášajú nad vždy prítomnou klávesnicou iPadu.

„Duluth chce rozšíriť líniu. Uvažujeme o zavedení niekoľkých ženských farieb a zvažujú môj nápad krajčírsky prepracovať niekoľko obľúbených pánskych kúskov, aby boli vhodnejšie pre ženy.“

„Sú spokojní s predajom?“

Cat vytušila úškrn v Henryho hlase.

„Áno, zdalo sa, že sú spokojní, keďže sa produkt vypredal za necelé dva týždne.“

„Plánujú pred Vianocami doplniť zásoby?“

„Už ich doplnili,“ zasmiala sa Cat. „Nový katalóg vyjde o týždeň.“

„Dobre. Napíš mi koncepty reklám a ja sa postarám, aby v nich neboli gramatické chyby a aby si v nich nevyzerala ako vyškorená idiotka.“

„Si dobrý človek, Henry.“ Veľmi dobre ju poznal.

„Bol by som lepší, keby som ťa vedel dostať na stretnutia včas,“ zavrčal.

„Už doslova vidím reštauráciu,“ zaklamala a pretlačila sa okolo nejakého psičkára. Muž otvoril ústa, keď ju spoznal, a takmer stúpil na svojho nemeckého špica.

Cat zamávala prstami jeho smerom a ponáhlala sa ďalej.

„Uvedomujem si, že je to len obed s tvojou agentkou, ale snažím sa ťa vycvičiť, aby si mala lepšie návyky.“

Cat si odfrkla. „Veľa šťastia. Teraz sa choď venovať niekomu inému.“

„Nezabudni, že máš telefonát o druhej a manikúru o štvrtej.“

Cat sa počas nakrúcania zvyčajne zničili nechty. Renovácia domu, dokonca aj filmovaná, bola špinavá záležitosť. Mimo sezóny si dopriala lesklé a pekné nechty.

„Potom máš dohodnutý kokteil...“

„Viem, každý jeden z týchto plánov si predsa zahrnul do môjho kalendára.“

„Nikdy nezaškodí pripomenúť ti to. Úplne vidím, ako sa na mňa momentálne škeríš,“ povedal Henry.

„Ty chytrák,“ reagovala Cat a uvoľnila tvár. „Ďakujem za tvoju posadnutosť detailmi. Teraz mi nezačni píliť uši s tým, že sa mám dostaviť na obed skôr, ako sa na nás spustí tento hurikán a zničí mi vlasy.“

„Kým tam prídeš, bude čas na popoludňajší čaj a dovtedy by malo spadnúť len pár kvapiek. Ďalej na severe to bude najhoršie.“ Henry bol studnicou vedomostí. „Dúfam, že si si nezabudla dáždnik.“

„Maj sa, Henry,“ zaspievala Cat. Zložila svojmu nahnevanému asistentovi a telefón vložila do kabelky. Našpúlila pery, rukou si prešla po rafinovanom vrkoči prehodenom cez plece a vystrúhala ľahostajnú masku.

Pred veľmi bohémskou a populárnou reštauráciou a salónikom Courtyard sa potulovala hárka fotografov zababušených v kabátoch, ktorí hľadali do telefónov. Vždy tu stáli a odchyťovali celebrity na ceste na luxusný obed alebo na drahé kokteily na terase. V prípade Cat išlo o prvú možnosť. V ten deň sa vonkajší okraj hurikánu Veronica rútil na pobrežie.

„Cat! Cat!“

Cat skrútila pery do náznaku úsmevu. Len nedávno ešte netušili, kto je. Iste, vždy urobili pár fotiek, pretože sa obliekla dosť atraktívne na to, aby bola „niekým“. Teraz však poznali jej meno. Bola to pripomienka toho, kam sa dostala. Pred piatimi rokmi sa ona a jej brat zúfalo snažili zachrániť rodinný podnik a teraz sa cudzí ľudia s fotoaparátmi dožadovali jej fotografie.

„S kým sa stretávaš, Cat?“

„Odkiaľ máš tie čižmy, kráska?“

„Pekne sa na mňa usmej, zlatko.“

Ich komentáre ju nasledovali dovnútra, kde stála hosteska ako oddaná strážkyňa hostí reštaurácie pred tými, ktorí vonku čakali aspoň na nejaký kúsok z nich.

„Catalina, som rada, že ste k nám opäť zavítali,“ znel hosteskin naučený povrchný pozdrav pre celebrity.

„Ďakujem. Celý deň som snívala o vašom kelovom šaláte.“ Bola to lož. Cat fantazirovala o veľmi hutnom, veľmi šťavnatom slaninovom cheeseburgeri, ktorý v Courtyard podávali. Za to, aby vyzerala tak, ako vyzerala na kamere, však musela zaplatiť. Dní, keď jedla, čo chcela, a pila, koľko len mohla, ubúdalo. Tridsaťdva rokov znamenalo urobiť viac dobrých rozhodnutí ako zlých. Neustále si však pripomínala, že tá obeta za to z dlhodobého hľadiska stála.

Keď ju hosteska zaviedla do reštaurácie, jej podpätky kloпали o dlažbu a hlavy sa otáčali jej smerom. Bola na to zvyknutá... väčšinou. Steny lemoval tmavý bambus a gýčovitě lustre vytvárali slabé škvrny svetla. Prešívané kožené boxy s vysokými chrbtami ponúkali hosťom trochu súkromia. Pre tých, ktorí chceli byť na očiach, boli k dispozícii vysoké stoličky zoskupené okolo elegantného baru.

Hosteska ju zaviedla do boxu pod prostou maľbou kohúta.

„Catalina Kingová, vždy vieš, ako vstúpiť do miestnosti,“ pozdychla si jej agentka Marta. Vstala a vtisla Cat bozk na obe líca.

„Ty máš čo hovoriť,“ podpichla ju Cat, pričom si obzerala Martine lesklé čierne vlasy a biele šaty, ktoré obopínali jej krivky. Bývalá mexická telenovelová hviezda, ktorá sa zmenila na bývalú manželku producenta, si vytvorila veľmi výnosnú pozíciu na trhu ako agentka hviezd z Brodwaya a televíznych talentov. Jej priestranný trojizbový byt na Upper West Side a auto značky Bentley boli dôkazom pracovnej etiky a motta „Nikdy sa nevzdávaj“.

Vklízi do boxu a Cat si objednala neperlivú minerálku.

„V prvom rade,“ povedala Marta s jemným prízvukom, „ako to ide s Henrym?“

Cat sa chrptom oprela o box. „Je perfektný a ty si geniálna diablica za to, že si navrhla, aby som ho tej suke ukradla.“ Meeghan Traxxová bola krava epických rozmerov. Bola hviezdou televízneho kanála *Renovácie a nehnuteľnosti*, ale mala povahu

kaktusu a dušu dementora. Catinmu bratovi a jeho manželke sa posmievala pri každej nožnej príležitosti. Cat mala veľkú radosť z toho, že jej prebrala týraného asistenta.

„Trvalo ti rok niekoho si najať,“ podotkla Marta. „Stále sa snažíš robiť všetko sama, až nakoniec skončíš vyhorená.“

„Mala som ťa počúvať už dávno,“ priznala Cat. Bola posadnutá kontrolou, ale tak jej to vyhovovalo. Nikto sa o jej kariéru, značku či plány nezaujímal tak ako ona sama – bez ohľadu na to, koľko im zaplatila. Hoci teraz, keď mal Henry na starosti každodenné záležitosti, skutočne začala vo svojom vytúženom projekte napredovať.

Čašníčka sa vrátila s Catiným nápojom a zapísala si ich objednávky. Cat si v duchu povzdychla, keď si objednala kelový šalát.

„Tak čo pre mňa máš?“ spýtala sa Cat. Marta a Kat zdieľali pochopenie pre podnikanie, čo bol ďalší dôvod, prečo spolu tak dobre vychádzali.

„Ďalšiu ponuku na obálku časopisu,“ povedala Marta, zapla tablet a vytiahla štýlové okuliare na čítanie.

„Hore bez?“

„Samozrejme.“

„Neprosím si,“ povedala Cat a napila sa vody.

„Sľúbili, že to bude – citujem – veľmi vkusné,“ dodala Marta.

„Tieto dievčatá majú väčšiu cenu, ako je obálka časopisu,“ povedala Cat a oba ukazováky nasmerovala na svoju hrud'

„Bola by to skvelá publicita pred tvou druhou sériou.“

Cat pokrútila hlavou. „Určite nie. Tým, že svoje prsia ukážem nejakým dvadsiatnikom, určite nedosiahnem žiadny zo svojich dlhodobých cieľov.“

Marta bez prerušenia pokračovala. „Televízia ti chce ponúknuť vianočný špeciál.“

„Nie je trochu neskoro na vianočný špeciál?“ Cat sa pozrela von oknom na zhoršujúce sa októbrové počasie. „Ostatné televízie tie svoje pravdepodobne nakrútili už pred mesiacmi.“

„V rozpočte našli viac peňazí a chcú pridať špeciál, v ktorom budeš ty a Drake Mackenrowe.“

„Drake? Zaujímavé.“

Prerušili rozhovor, aby sa poďakovali čašníčke za šaláty, ktoré pre ich postavy nepredstavovali žiadne riziko.

„Medzi vami sa to skončilo dobre, nie?“ spýtala sa Marta a zabodla vidličku do kúska pečeného kurčťa.

Cat a Drake mali pred dvoma rokmi veľmi príjemný mesačný vzťah. V podstate to bolo menej vážne ako „vzťah“. Dalo by sa povedať, že šlo o nezáväzný sex. Nakoniec sa rozišli ako priatelia. Podarilo sa im spôsobiť rozruch tým, že sa spolu objavili na červenom koberci, ale vzťah nevydržal.

Bola to dočasná zábava, ktorú Cat neľutovala. Nikdy predtým s Drakeom nepracovala, ale nevidela dôvod, prečo by to teraz mal byť problém. Bol to milý chlapík a neprekážalo by mu, keby mu Cat hovorila, čo má robiť.

„Skončilo sa to dobre,“ povedala Cat a napichla na vidličku neuspokojivý list kelu. Hneď ako tento týždeň dokončí nakrúcanie proma, dopraje si pizzu. Celú. A k tomu fľašu vína. Môže pozvať Paige, svoju švagrinú, a spolu sa opijú. „Aký špeciál?“

„Uvažujú o súťaži v zdobení stromčekov. Sused proti susedovi,“ vysvetlila jej Marta.

Cat pokrčila nosom. „Och. To ma nezaujíma.“

„Ich ponuka je pomerne veľkorysá,“ pokračovala Marta a spresnila sumu, ktorá Cat zaujala. Jej čas však bol cenný, a ak sa chystala presunúť pozornosť z loptičiek, s ktorými práve žonglovala, muselo ju to zaujať.

„Nechápu, že diváci sú unavení zo súťaženia? Čo tak niečo so skutočnými pocitmi a vianočnou náladou?“

„Nemyslím si, že v televízii dokážeš vytvoriť niečo veľkorysé a ľudsky láskavé,“ vtipkovala Marta.

„Mám toho dosť. Nemám záujem pridávať ďalší projekt, pokiaľ nie sú otvorení relácii, ktorá by okrem ich bankových účtov skutočne niekomu prospela. Sú sviatky, preboha.“

„Presne to som im povedala,“ samolúbo oznámila Marta.

Cat sa usmiala. „Dobre ma poznáš.“

„To je to, za čo mi celkom dobre platíš.“

Cat chvíľu mlčky premýšľala nad šalátom. „Nemajú byť Vianoce o niečom inom ako len o reklame a súťaži?“

„Nie v šoubiznise.“

3

„Oci!“ Noah sa strhol pri dcérinom výkriku. „Počkaj chvíľu, Dave,“ povedal a zakryl si mikrofón telefónu, keď Sara vtrhla do jeho kancelárie s ohromnou energiou dvanásťročného dieťaťa. „Telefonujem, Sar.“

Vyvalila naňho tmavé oči a zvalila sa na stoličku pre návštevy, prikrčila sa, až sa jej brada dotkla hrude. Mala na sebe žltý sveter, za ktorý lobovala u svojej matky, a masívny tyrkysový náhrdelník.

„Ponechajme starú strednú školu ako plán A na úkryt. Je prázdna a nebudeme tak musieť strácať čas a energiu upratovaním. Opýtaj sa na hasičskej stanici, koľko majú detských postieľok a prikrývkov, a my zistíme, kde by sme mohli získať ďalšie.“ Zložil a obrátil pozornosť na dcéru. „Prečo nie si v škole, mladá dáma?“

„Ociiiiii! Hurikán?“ Sara ukázala na okno na treťom poschodí, v ktorom bolo vidieť dážď. „Pustili nás skôr, aby sme sa mohli bezpečne dostať domov a prepraviť sa.“ Vykopla svoje ružovo-žlté čižmy do dažďa a prekrižila si nohy v členkoch.

„Pripraviť sa,“ automaticky ju opravil Noah a papiere s mestskými záležitosťami odložil bokom, aby sa mohol zaoberať tým, čo vyzeralo ako priamy zásah hurikánu druhej kategórie. Rieka Connecticut pretekala popri ich dvore, a tak čelili vážnym záplavám.

„To je jedno. Ak mi dáš peniaze, môžem ísť na trh niečo kúpiť.“

Noah vstal a automaticky siahol po peňaženke. „Môžeš mi dať vedieť, ako vyzerajú regály s chlebom a vodou?“ Mestu už poslal informačný list o opatreniach a núdzových postupoch. No Merry v Connecticute bolo tradične príliš optimistické. Byť jeho starostom znamenalo neustálu radosť, ale aj boj, keď sa snažil prinútiť obyvateľov, aby porozumeli aj tým menej pozitívnym dôsledkom svojich rozhodnutí.

„Napíšem ti správu,“ povedala Sara, vyskočila na nohy a vytrhla mu peniaze z ruky.

„Musím tu dokončiť ešte pár vecí. Stretneme sa o hodinu doma?“

Sara však bola príliš zaneprázdnená písaním správ, aby mu mohla odpovedať.

Noah jej zakryl displej telefónu dlaňou. „Prepáč.“

S dramatickým povzdychom strčila telefón späť do batoha. „Regály s chlebom a vodou. O hodinu budem doma. Pamätám si, oči. Ty si ten, kto vždy mešká.“

Hovorila pravdu. Zdalo sa, že jeho práca nikdy nemala konca.

„Pozor na vedro,“ varoval ju a prekročil plechovú nádobu v tvare snehuliaka, ktorú mu jeden z obyvateľov venoval na zachytenie priesakov, čo minulú jar začali trápiť strop jeho ošarpanej kancelárie. Radnica nutne potrebovala opravu. „Mama je pripravená na búrku?“ spýtal sa, keď Saru viedol k dverám a rukou jej hladkal vrkoč. „Je v poriadku, že zostaneš so mnou?“

Vytrhla si vrkoč z jeho zovretia a pokrčila plecami. „Asi hej.“

Pridal to na dlhý zoznam odmietnutí, ktoré otec dvanásťročného dieťaťa musel pretrpieť.

„Dostala moju správu?“

Sara prevrátila oči. „Oci, prečo sa jej nespýtaš? Máš jej číslo. Musím ísť.“

„Dávaj si pozor,“ zavolať za ňou.

„Kúpim šišky,“ zakričala zo schodov.

Noah si prešiel rukou po kučeravých vlasoch a sledoval, ako jeho dcéra schádza zo schodov. Niekedy ho zmiatlo, že ju poznal

už celých dvanásť rokov, no občas si boli úplne cudzí. Bol jedným z tých otcov, ktorí tomu „nerozumeli“. Sara prešla od rozkošnej princeznej, ktorá sa k nemu každý deň rútila dolu schodmi, aby ho privítala, k zúrivej nezávislej tínedžerke, ktorá sa teraz viac zaujímalá o časopisy a reality šou než o to, aby bola všestranným človekom.

Stále v nej občas videl to dievčatko, ktoré ho chytilo za srdce asi dve sekundy po narodení. Väčšinu dňa však teraz trávila neustálym bojom s domácimi úlohami a rodičovským poštuchávaním, ktoré ju mali naučiť, ako robiť správne životné rozhodnutia. Miloval ju viac než čokoľvek na svete. Urobil by hocičo, aby Saru ochránil pred zlými rozhodnutiami a ľahkomyselnosťou. Aj keby to znamenalo, že bude na neho stále naštvaná.

Noahov kancelársky telefón zazvonil znova a o sekundu neskôr sa ozval aj jeho mobil. Vzdychol. Mal necelých dvanásť hodín na to, aby sa uistil, že sú všetci občania Merry v bezpečí, skôr ako sa hurikán Veronica dostane nad pevninu. Pretrel si unavené oči pod okuliarmi. Bude to dlhá noc.

Sara zabľúdila pohľadom k oknám obývačky, cez ktoré bolo vidno neutíchajúci dážď. Obkľúčil ich hukot búrky a Noah si prial, aby bola jeho strecha opravená tak, ako to cez leto plánoval. Trojposchodová viktoriánska obludnosť na kopci bola príliš veľká len pre nich dvoch. Šesť spální, päť kúpeľní, ktoré nutne potrebovali modernizáciu, a dva strašidelné formálne salóny. Jeho kúpa bol rozmar napriek tomu, že Noah nikdy nemal rád rozmary. Uprostred kultivovaného rozvodu si však on a Sara jedného dňa všimli nápis „Na predaj“ a ona sa zamilovala do pestrého neporiadku tak, ako to dokázalo iba vynaliezavé šesťročné dieťa.

Noah z výberu nehnuteľnosti vinil Sarinu fázu princeznej a svoju túžbu uľahčiť prechod do dvoch samostatných rodín. Niežeby mu dom prekážal. Jeho vŕzgajúce krivé dvere, útulné zákutia a kuchyňa veľkosti futbalového ihriska mali určité čaro a charakter, takže bolo ľahké si ich zamilovať.

Domáce projekty, do ktorých sa plánoval pustiť, však ustúpili do úzadia popri výchove dcéry a snahe udržať mesto pod kontrolou.

Mesto teraz obliehal hurikán, ktorý bol odhodlaný zavalit' ich.

„House vyhráva,“ povedal Noah a upriamil Sarinu pozornosť späť na ich hru.

Zamračila sa na jeho karty a spočítala si ich v hlave. „Podvodník! Mám ťa. Vyhrala som!“

Noah sa uškrnul a rozstrapatil jej vlasy. Naučil ju hrať blackjack, aby jej pomohol zdokonaľiť matematické zručnosti, a s kartami jej to celkom šlo. Dúfal, že sa mu to jedného dňa nevráti.

„Ocko, končím vysokú školu, aby som sa stala krupierkou blackjacku na výletnej lodi.“

„Tak ako ide škola? Stále máš problémy so zlomkami?“

Sara sa prevrátila dozadu a rozvalila sa na koberci. „Oci, mohli by sme sa, prosím, aspoň raz porozprávať o normálnych veciach?“

Noah sa zamračil. „Škola je normálna, nie?“

Sarin frustrovaný povzdych bol hodný ocenenia Emmy. „Každý rozhovor berieš ako šancu na životnú lekciu. Nemôžeš byť raz za čas človekom?“

„Som tvoj otec,“ pripomenul jej. „Je mojou úlohou uistiť sa...“

„Hej, hej. Že si nezničím budúcnosť tým, že urobím zlé rozhodnutia.“ Odrapotala mu jeho vlastné slová s viac než len náznakom drzosti. „Chápem to, ale prečo by sme sa nemohli porozprávať aj o iných veciach?“

„O čom?“

„Napríklad o tomto obrovskom hurikáne, ktorý mieri k Mery? Ako pomôžeme ľuďom a opravíme zničené veci? Čo bude s vianočným festivalom? Alebo prečo s nikým nechodíš?“

„Preboha, dieťa. Myslel som si, že sa do skutočných vecí ponoríme tak, že sa porozprávame o obľúbených syroch alebo podobne.“

„Čedar. Ďalej,“ odpovedala mu s kamennou tvárou z podlahy. Mala na sebe smiešne pyžamo so šupinami morskej panny, ktoré jej dal minulý rok na Vianoce. Mellody, jeho bývalá manželka,

mu poslala užitočnú internetovú stránku s produktmi, ktoré by sa mohli Sare páčiť.

Noah si odkašľal.

V mnohých ohľadoch bola Sara stále malé dievča. Myslel si, že ju ochráni, keď jej o pripravách na búrku nepovie. „No, budú záplavy. To vieme určite. Obávam sa, že najväčšie škody budú na dolnom konci mesta pri parku, keď voda v noci stúpne. Hasičský zbor kontaktoval všetkých a dal im vedieť, že stará stredná škola bude otvorená ako úkryt.“

Sara sa posadila a zvalila sa na otoman.

„Bojíš sa?“ spýtala sa a v jej pekných hnedých očiach videl, že hodnotí situáciu.

Na sekundu zaváhal. „Áno. A ty?“ Poryv vetra zahrmtal predným oknom.

„Áno.“

„Budeme v poriadku...“

„Nebojím sa o nás. Možno máme deravú strechu a podobne, ale sme na kopci. Bojím sa o April. Býva oproti parku. A čo pani Pringlová? Je úplne sama na invalidnom vozíku. Pamätáš sa, ako jej túto jar zaplavilo pivnicu?“

Noah vzdychol. Cestou domov sa zastavil v dome pani Pringlovej a dobrých desať minút ju prosil, aby ju mohol odviezť do strednej školy. Dokonca jej ponúkol hosťovskú izbu vo svojom dome. Aj vo veku osemdesiatjeden rokov bola neuveriteľne tvrdohlavá. Uistil sa, že jej meno je na začiatku kontrolného zoznamu hasičského zboru.

„Ak budú mať ľudia problémy, Sar, pomôžeme im. To je na Merry to najlepšie. Sme v tom spolu. My budeme v poriadku, čo znamená, že môžeme pomôcť všetkým ostatným, ktorí to budú potrebovať.“

Rozmýšľala nad jeho slovami a zadívala sa do plameňov v kôzube za ním.

„Dobre. Prečo nerandiš?“

„Prečo ňa to tak zaujíma?“

„Mama je zasnúbená s Rickym.“

Noah prevrátil oči. Dobre si uvedomoval, že jeho bývalá manželka sa znovu vydáva. K jej voľbe manžela nemal žiadne pripomienky – okrem toho, že si dospelý muž stále nechal hovoriť „Ricky“. Zdal sa milý a určite sa k Mellody aj Sare správal dobre. Pokiaľ ho Sara nezačne volať „ocko“, Noah s ním plánoval udržiavať zdvorilý vzťah.

„Čo s tým má spoločné zasnúbenie tvojej mamy?“

Sara pokrčila plecami. „Myslela som si, že na ňu možno ešte stále čakáš alebo čo.“

„Myslela si si, že sa k sebe vrátíme?“ spýtal sa a pocítil bolesť v hlave pri pomyslení na to, že je jeho dcéra sklamaná.

„Preboha, nie. Len si myslím, že je šťastná. A ty nie si. Tak prečo si nenájdeš niekoho, kto ťa urobí šťastným?“

„Ľudia nerobia druhých šťastnými,“ zdôraznil Noah.

„Životná lekcia.“ Sara do neho vyčítavo bodla ukazovákom.

„Prepáč.“ Noah skryl úsmev.

„Nikdy sa nezabávaš, oci. Mám o teba obavy.“

„Mám dosť zábavy,“ argumentoval.

„Nie. Nemáš. Pracuješ, prednášaš mi a robíš si starosti. Žiadna zábava. Nikdy. Napadlo mi, že sa možno nevieš zabávať.“

Noah urobil jedinú vec, ktorú mohol urobiť otec, keď čelil takémuto obvineniu. Hravo buchol dcéru vankúšom po hlave.